

Sport

#xx2012

Det svänger om vintersporten på Österlen

Brösarp • Hockeyspelare, jultomtar och en ko. Alla fanns de på startlinjen när tidernas första Österlenmästerskap i slalom avgjordes i Ornahögsbacken i Brösarp. YA-sporten var på plats. SIDORNA 2-3

ÖSTERLENMÄSTERSKAPEN I SLALOM

KRÖNIKA

Byar behöver sport, skratt och spektakel

Jan Ohlsson

jan.ohlsson@ystadsallehanda.se

Det är när jag upptäcker att en ko håller på att gränsla den fjärde porten med sina framklövar som det börjar gå upp för mig att det här kan vara ett av de av de märkligaste idrottsevenemang jag bevakat.

En tomte som attackerar käpparna så att lösskägget hänger på tre-kvart.

En spelare från Tre Kronor med två hockeyklubbor som stavar.

En Thomas Wassberg-kopia i vildvuxet skägg som vrålar "Heja Gunde" i målhanget.

Vad är det för överklig miljö jag har hamnat i? Jag backar några steg och får syn på en affisch vid ingången till den alpina anläggningen vid Ornahögsbacken. "Österlenmästerskapen i slalom. Första åket klockan 11. Andra åket klockan 13."

På något vis känns det ändå skönt, bland alla tomtar och kossor, att bli påmind om att det här är på riktigt. En pågående idrottstävling. Ett Österlenmästerskap.

Annars är det ju som det är som det är med vinteridrott och Skåne. Entusiasterna är många men naturlagarna tuffa.

De bulor som finns i vårt landskap har en fallhöjd som i Österrike avfärdas som pulkabackar åt tvååringar. Men här, i bergskedjan Brösarps backar, blir 27 meter i fallhöjd och 14 portar till en utmanande slalomspist.

Deltagarna har ett avslappnat förhållande till mållinje och prisbord. Åskådarna är glada, stämningen uppsluppen. Hela familjer har kommit med kaffekorgar och brasestolar och i solglasögon kan jag

"I backen stod några av deltagarna med skyffel i nävarna och slängde snö i de svängar som blivit uppkörda. Enkelt. Charmigt. Funktionellt."

Jan Ohlsson

se Brösarps backars norra delar spegla sig.

Någon av deltagarna har dagen till ära köpt slalomskidor på Blocket för 150 kronor, andra väljer att forcera branten i längdåkningsskidor.

Till detta krävs dumhet, skicklighet och kanske en skvätt Jäger.

Vid alpina världscuptävlingar ackompanjeras åkarna ofta av ett hepp-hepp-hepp och skramlande kobjällror. Systrarna Hanna Petersson och Titti Östergaard tog det ett steg längre och ställde helt sonika upp i skepnad av en ko.

Hanna var ekipagets förare med huvud och framben, medan Titti bidrog med bakben och hög svansföring som andreförare.

En så kallad ko-driver.

Ingen i publiken buade.

Desto fler muade.

Kossan betade av backen på den totala tiden 1.48,30 sekunder. En mycket bra prestation med tanke på att dubbla skidpar formerades i spetsiga plogvinklar och att ryggarna var krökta i 90 grader.

Det var en ko med mjölksyra som jublade åt sin 27:e plats.

Nere vid mållinjen stod eldsjelen Fabian Rimfors med tidtagarur i ena handen och walke talkie i den andra. Dagen till ära hade han pressat ner i kroppen i en Stenmarksdress från 1970-talet och på bröstet bar han en nummerlapp från OS i Oslo 1952. Där hade hans gammelmorfar Olle varit både tränare och överledare för den svenska alpina truppen.

På sex dagar hade Fabian Rimfors fixat hela apparaten bakom tidernas första Österlenmästerskap i slalom. Affischer hade färdigställts, media kontaktats, priser ordnats, pist preparerats och Kung Bore övertalats till ett tillfälligt eld upphör.

Dagen kunde inte ha blivit mer lyckad. Tänk om fler idrottsevenemang kunde vara lika opretentiösa.

När åkarna tog släpliften upp för mästerskapspisten greppade de tag i snoddar från cykelslangar, som knutits fast i en nylonlina. Själva liften drevs av en tvåtaktsmotor på fyra hästkrafter. Åktiderna togs manuellt och speakern använde megafon. I backen stod några av deltagarna med skyffel i nävarna och slängde snö i de svängar som blivit uppkörda.

Enkelt. Charmigt. Funktionellt.

Jag kan inte låta bli att beundra driftiga människor som Fabian Rimfors. De senaste vintrarna har han väckt liv i uterinken vid skolan och arrangerat ishockeymatcher mellan Brösarp och Maglehem. På somrarna har byns alpina klubb arrangerat slalom på gräs. Evenemang som har gett Brösarp liv och uppmärksamhet.

Det slår mig att det i Benestad finns en motsvarighet i Per-Olof Kippel. Arkitekten, som har väckt liv i fotbollen på landet, och fått byar som Högestad, Röddinge, Ramsåsa och Benestad att utkämpa fotbollsmatcher i något som kommit att kallas för Slaget om Fyledalen. I potten finns en grislampa som pokal och massor av prestige.

Det är människor som Rimfors och Kippel som trotsar den destruktiva process som många byar är inne i. En utveckling som kretsar kring nedläggningar och utflyttning.

I bland behövs det lite galenskap och små spektakel för att stärka sammanhållningen i byarna och göra livet lite roligare att leva.

För övrigt ska jag upp på vinden och rota fram min Stenmarks-mössa och mina längdåkningsskidor av märket Edsbyn, som kan innehålla rester av stearinvalla från 1970-talet.

Österlenmästerskapen 2014.

Då ska tomtar och kossor sätas på plats!

Mamma Mu skepnad av systrarna Hanna

Österlen

BRÖSARP

Har man lärt norrmän åka skidor, ja, då är man också en värdig Österlenmästare i utförsäkning.

Brösarps on Erik Blomqvist, 26, var snabbast av alla när Österlenmästerskapen i slalom avgjordes i Ornahögsbacken.

En knapp sekund skilde ettan Erik Blomqvist och tvåan Heide Persson.

I tid.

I utrustning skilde bland annat ett par slalompjäxor!

– Ja, det stämmer. Jag åkte i läderpjäxor och telemarksskidor. Kanske hade det gått ännu lite snabbare om jag haft alpina

Självaste Thomas Wassberg dök upp och körde in på en tolfte plats i slalommästerskapet.

Ingen hi-tech. Tiderna togs på manuellt sätt vid mållinjen.

Med megafon och nummerlapp som varit med vid OS i Oslo 1952 skötte Fabian Rimfors och hans styrkor arrangemanget.

Peterson och Titti Østergaard visade sig ha alpina färdigheter.

BILDER: SPRISSE NILSSON

mästaren lär norrmän åka sidor

pjäxor, men jag gillar telemarkstekniken, säger Erik Blomqvist. Han är född och uppvuxen i Brösarp och åkte som ”påg” både pulka och skidor i backarna runt byn. Men det stora intresset för utförsåkning tog fart när han åkte på skidresor till Alperna med familjen. – Ja, vi har gjort några resor till Alperna, men sedan kom jag ifrån utförsåkning under högstadiet och gymnasiet. Nu har jag tagit upp det igen, säger Blomqvist. Han är så pass skicklig, att han i flera år har jobbat som skidinstruk-

tör i Norge. Och han har lärt norrmän att åka skidor på både längden och tvären! – Och glöm inte bort snowboard. Det har jag också lärt dem, skrattar han. **Hur hårt gick du in för Österlenmästerskapen?** – Nej, men det här var mest en kul grej. När jag sedan hade den bästa tiden i det första åket är det klart att man gick för seger. Det var lite nervöst där ett tag, säger Blomqvist. Tvåa i totalen, och etta i klassen för åkare med alpin utrustning, blev

Heide Persson, som bor nästgårds med Ornahögsbacken. **Therese damsegrare** På damsidan segrade Therese Holmberg och bäst bland barn och juniorer var Philip Björkman. Yngst var Leo Rimfors, 3, från Brösarp och äldst Lars Zielfelt, 75, från Simrishamn. Och roligast, ja, det var kon som hade rymt från Bregottfabriken på Brösarps backar. Under det svartvita koskynket hittade vi systrarna Hanna Petersson och Titti Østergaard.

– Det här känns som en lagom alpin debut för kon, det gav mersmak, skrattar systrarna. Mersmak gav även hela arrangemanget. Fabian Rimström, ordförande i Brösarps alpina klubb, är inställd på en fortsättning. – Ja, efter en sådan här dag kan man inte annat att se detta som ett återkommande evenemang. Vi i klubben och deltagarna är helnöjda, säger han och tittar upp mot klarblå himmel och sol.

JAN OHLSSON

Erik Blomqvist